

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

เราสร้างแต่ความดีให้โลก

ระยะนี้ทองคำเรากับดอลลาร์จะขยับเร็วกว่าปรกตินะ ขยับขึ้นเรื่อย ๆ เร็วกว่าปรกติที่เคยดำเนินมา เวลานี้ทองคำได้ ๕ ตัน ๑๑๐ กิโลแล้ว เร็วขึ้น ดอลลาร์ก็เร็วไปตาม ๆ กัน ตั้งแต่ไปกรุงเทพกลับมาอย่างน้อย ๑ หมื่นกว่าขึ้นไปแล้ว นี่ก็เร็ว เพราะไปกรุงเทพนี้บัญชีฝากยังเหลืออยู่ ๓๐ ดอลลาร์ กลับมาได้ตั้งหมื่นกว่าแล้ว กลับมาจากกรุงเทพคราวนี้ไม่นานนักได้หมื่นกว่าแล้ว ส่วนทางคุณชายคงไม่ได้มากเท่านี้ คืออันนี้มันก็ขึ้นอยู่กับเรา ถ้าเราไปทางนั้นก็ขึ้นทางนั้น มาทางนี้ก็ขึ้นทางนี้ ถึงขึ้นซำก็ขึ้นตลอดทางกรุงเทพน่าจะมึ้นน้อยกว่าทางอุดรเวลานี้ละ มี ๒ บัญชี บัญชีดอลลาร์ อุดรแห่งหนึ่ง กรุงเทพแห่งหนึ่ง กรุงเทพคราวที่แล้วดูเหมือนยังเหลืออยู่ประมาณสักร้อยดอลลาร์ละมั้ง ที่เราเอาเข้าคลังหลวงตอนไปมอบทองคำ ๓ แสนดอลลาร์ ยังเหลืออยู่บัญชีนี้ ๓๐ ดอลลาร์ ทางนี้ดูประมาณสักร้อยดอลลาร์หรือไง ตอนก่อนเรามาค่อยได้เพิ่มเข้าอีก เวลามมาถึงนี้ก็ขึ้นทางนี้เรื่อย

ส่วนเงินโครงการเราเวลานี้ไม่เหลืออยู่มากนะ ดูทางกรุงเทพจะมึ้นน้อยกว่าทางนี้ด้วยซ้ำหรือใจไม่รู้ ในบัญชีนี้เหลืออยู่ประมาณสัก ในโครงการนะ ๑๐ กว่าล้านเล็กน้อย ๑๑-๑๒ ล้าน ระยะนี้ ยังเหลืออยู่ประมาณนั้น การโอนมาของศรัทธาทั้งหลายก็รู้สึกว่าร่อยหรอ ๆ เงินเหล่านี้เราไม่ได้ถอนนะ จะถอนเมื่อไรบรรดาพี่น้องก็ทราบทั่วหน้ากัน เราจะประกาศทันที ๆ ที่ช่วยโลกอยู่ตลอดเวลาส่วนมากก็บัญชีพื้นฐานของเรา พื้นฐานตั้งแต่สร้างวัดมา เรานานี้่ออกช่วยโลกตลอดมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งเข้าสู่การช่วยชาตินี้ก็ตั้งโครงการขึ้นมา

สำหรับบัญชีตั้งเดิมนั้นไม่มีคำว่าโครงการ แต่การจ่ายรู้สึกจะจ่ายตลอดเวลา เพราะธรรมดาพี่น้องทั้งหลายบรรดาลูกศิษย์ลูกหาถวายมาเป็นเรื่องส่วนตัว ๆ ของหลวงตานี้เข้านั้นหมดเลย เข้านั้นหมดแล้วออกหมดด้วยไม่ใช่ธรรมดานะ เราไม่ปรากฏว่าสั่งให้ไปซื้ออันนั้นอันนี้มาให้เรา ไม่มี มีแต่สั่งให้จ่ายเรื่อย ๆ ความเมตตาของชาติบ้านเมือง เราเมตตาขนาดนั้น ที่ว่าโครงการช่วยชาติก็ว่าไปตามบัญชีนั้นแหละ ใ้ันนี้ไม่ว่าก็ไม่ว่าตามเรื่องของมัน มันออกของมันตลอด เพราะอยู่ที่หัวใจเราเป็นผู้เก็บรักษาสมบัติเหล่านี้ หัวใจเราเป็นยังไง ก็ออกตามหัวใจเรา หัวใจนี้เต็มไปด้วยเมตตา ถวายมามากน้อยไม่เคยคิดมหาต้าวสักหนึ่งบาทสองบาท ไม่มีนะ มีแต่จ้ออยู่นอก ๆ พอได้มาปั๊บออกเลย ๆ อย่างนี้ตลอดมา

เวลานี้ทองคำเราก็รู้สึกว่ามีไหวตัวขึ้นเร็วขึ้น ดอลลาร์ก็เหมือนกัน ส่วนเงินสดได้เท่าไรก็ช่างมันเถอะ เราช่วยได้แค่นั้นเราก็ช่วยไปเงินสดนะ แต่พอเจียดซื้อทองคำได้เมื่อไร เราดูอยู่ตลอดเวลาความจำเป็น เราจะเจียดออกทันทีเลยซื้อเลย เราประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ในชาติของเราที่มาช่วยชาติคราวนี้ เรียกว่าเราช่วยด้วยความเต็มใจเพียงพอกทุกอย่าง เราไม่มีอะไรเลยที่จะเป็นเจตนาเศร้าหมองในตัวของเรา โดยแยกเอาสมบัติของพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคทั่วประเทศไทย มาเป็นของส่วนตัวแม้สตางค์หนึ่ง ฟังซินะถึงขนาดนั้นละ เราถึงได้ภูมิใจในความบริสุทธิ์ของเราที่โอบอุ้มกันไปด้วยเมตตาทุกสัปดาห์ทุกส่วน

เพราะฉะนั้นใครจะโจมตีแบบไหนเราก็มีแต่สลัดสังเวชกับผู้ที่โจมตี คือสร้างบาปสร้างกรรมสร้างพินสร้างไฟเผาตัวเองตลอด ๆ โยนใส่เราไม่โดนเราละซิ ก็เราไม่มีอย่างนั้น โยนไปที่ไหนมันก็กลับมาหาเจ้าของ ๆ ถ้าว่าเราผิดนี้ เขาโยนเข้าไปนี้ ความผิดของเราที่ต้องแบ่งเอาความที่เขาโยนเข้าไปเป็นความผิดของตัวเอง ที่นี้ความผิดของเรามันไม่มี โยนเข้าไปเท่าไรมันก็สะท้อนกลับ ๆ มาหาตัวเองทั้งหมดเลย นี่เราที่ถูกเขาโจมตีตลอด เรื่องอะไรจริง ๆ เราไม่มี จะยกมาสามแดนโลกธาตุมาโจมตีเรา ก็ฟังแต่ว่าถึงขยะเท่านั้นพอ เราไม่มีอะไรเลยเพราะเราบริสุทธิ์สุดส่วนแล้ว

นอกจากนั้นเห็นมันโจมตีมากเข้า ๆ เอ้อ พวกนี้ มันอดวิตกไม่ได้นะ มันจะสร้างนรกทั้งเป็นเผาหัวเจ้าของด้วย นรกเมืองผีเผาเจ้าของด้วย คน ๆ เดียวจะถูกเผาทั้งนรกเมืองมนุษย์ ทั้งนรกเมืองผีนี้มันไหวเหวเราอดคิดไม่ได้นะ เราวิตกวิจารณ์พวกที่สร้างบาปสร้างกรรม เฉพาะอย่างยิ่งสร้างต่อเรา ที่นี้เราไม่มีอะไรเลย โยนเข้ามาผางมันก็ตูมเข้าหาเจ้าของหมด ไม่มีใครรับไว้ เราไม่มีความผิดที่จะเป็นช่องรับที่เขาโจมตีเราไม่มี โยนเข้าไปผาง เหมือนกำแพงมันก็สะท้อนกลับมาหาเจ้าของหมดไม่ไปไหน เราอดวิตกวิจารณ์ไม่ได้ก็คือตรงนี้เอง ส่วนที่จะวิตกวิจารณ์เรื่องความมัวหมองอะไรของเราเราบอกไม่มี เราบอกไม่มีมาตั้งแต่ต้นจนกระทั่งบัดนี้ แล้วจะไม่มีจนกระทั่งวันตายที่จะช่วยพี่น้องทั้งหลายอีก

ได้มาเท่าไรก็เท่านั้น ๆ เลยไม่มีรั่วไหลไปไหนเลย ที่เห็นได้อย่างชัดเจนทั่วเมืองไทยเราก็คือทองคำกับดอลลาร์ เข้าหมดทุกดอลลาร์ ทุกก็ทุกก็สำหรับทองคำ ดอลลาร์ ที่ออกมาเงินสดนี้มันเข้าทั้งดอลลาร์ ช่วยทั้งโลก อันนี้เราจึงนับประมาณไม่ได้ ไปที่ไหนพี่น้องทั้งหลายก็เห็นเรื่องตึกโรงพยาบาลต่าง ๆ สร้างตึกให้เป็นแถวทั่วไปหมด นี่หมายถึงตึกนะ สร้างตึกก็มากต่อมาก นอกจากนั้นก็เครื่องไม้เครื่องมือ ความจำเป็นวังมานี้หมดเราก็ต้องให้ ถึงขนาดติดหนี้ฟังซิ คนมีเงินจะไปติดหนี้อะไร ไม่ติดคนมี นี่ก็คือมันจนแต่หัวใจไม่จน ไม่มีก็ยังไม่อยากให้ ความจำเป็นเหนือการติดหนี้ ตกลงก็ยอมติดหนี้ไป

เลย เอ้า เอานี้มา ความจำเป็นต่อคนไข้ หลังไหลมาที่ไหนก็มาอาศัยเครื่องมือนี้ หมอจะก้าวไม่ออกถ้าไม่มีเครื่องมือนี้ คนไข้ก็ผิดหวัง นั้นเรื่องราวเป็นอย่างนี้นะ

เราจึงคิดเห็นคนไข้ที่หลังไหลเข้าโรงพยาบาล ความหวังพึ่งเป็นพึ่งตายอยู่กับหมอทั้งนั้น หมอก็อยู่กับเครื่องมือ นี่ละที่เราได้ซื้อมาเครื่องมือธรรมดาเหล่านี้ ไม่ได้หมายถึงเอกเทศนะ มันเป็นล้าน ล้านกว่าก็มีเครื่องมือบางเครื่อง เครื่องผ่าตัดอะไรที่จำเป็น ๆ มันจำเป็นจริง ๆ ให้อะไร ๆ มีเยอะ แต่ส่วนเครื่องมือที่จำเป็นอีกอันหนึ่ง อย่างเครื่องมือตานี้เรียกว่าทุ้มกันเลเยอร์เซ็นต์ ปวารณาอยู่ตลอด แล้วจะปวารณาถึงวันเราตาย ไม่ให้บกพร่องในเครื่องมือตา แล้ววันหนึ่ง ๆ ที่เราไปเยี่ยมโรงพยาบาลห้องตานี้อัดแน่น ๆ ครั้นแล้วไม่ใช่มีแต่เมืองอุดรเรา มา จังหวัดนั้นจังหวัดนี้หลายจังหวัดมารวมกัน เพราะฉะนั้นถึงแน่นทุกวัน พวกไปตรวจตาไปรักษาตา คนไข้ทางตามากยิ่งกว่าคนไข้ทางอื่นนะ ตานี้รู้สึกว้ามาก

เพราะเครื่องมือตานี้มีเฉพาะโรงพยาบาลศูนย์อุดร กับโรงพยาบาลศรีนครินทร์ มี ๒ แห่งเท่านั้น ทางภาคอีสานเรามี ๒ แห่ง เพราะฉะนั้นคนถึงหลังไหลมาก แถวนี้มาหมด แม้แต่อยู่ทางใต้ศรีนครินทร์มันยังปีนเข้ามานี้ได้ ก็เพราะความยืนยันแน่นหนา มันคงมันต่างกัน คือเครื่องมือเราเรียกว่าทั้งใหม่เอี่ยมด้วย อะอะไรมีสิทธิหลุดลุ่ยไม่ได้ ให้สิ่งใหม่เลย ถ้าควรซ่อมได้ให้รีบซ่อม ถ้าซ่อมไม่ได้ให้รีบสั่งใหม่ ตกมาแล้วบิลส่งมาเราจะเป็นคนจ่ายทั้งหมด เปิดร้อยเปอร์เซ็นต์สำหรับโรงพยาบาลแผนกตานี้นะ เพราะฉะนั้นคนถึงมามากมาย ล้นเหลือห้องออกไปเต็มหมดทุกวัน

เราถึงว่า อ้าว ทำไมเรื่องตามันถึงมามากมายนัก อย่างอื่นไม่เห็นมาก เขาบอกว่า โอ๊ย มันหลายจังหวัด เราก็ออมเลย แถวนี้มานี้หมดว้างั้น ก็มีศรีนครินทร์แบ่งกันทางศรีนครินทร์ถ้าพูดเรื่องเครื่องมือเขาออมรับเอง เราก็พูดตามเขาออมรับ บอกว่าเครื่องมือตานี้ศรีนครินทร์สู้เครื่องมือตาโรงพยาบาลศูนย์อุดรไม่ได้ ทางโน้นเขาพูดเองนะ เราก็นำคำพูดเขามา บางทีเขาก็เอาคนไข้ของเขาโยนเข้ามาหาโรงพยาบาลศูนย์เรา คนไข้ตา คือของเขาสู้ไม่ได้ เครื่องมืออย่างชนิดนี้เขาไม่มี เอาอีกแหละ แล้วมีก็ว่าไม่ดีก็ต้องมาที่นี่ มันถึงมาก เรื่องราวมัน

นี่ละเราช่วยโลกท่านทั้งหลายพิจารณาเอา ทีนี้เราคิดย้อนหลังตั้งแต่เรายังไม่มีความรู้เรื่องมือตาช่วยนี้ แหม คนจะตาบอดกันมากมายนะ คิดย้อนหลัง นำเสียดาย ตั้งแต่นั้นมาไม่เคยบอกบางเลยโรงพยาบาลแผนกตา ไม่มีบอกบาง ไปที่ไรก็แน่นตลอดไม่เคยบอกบาง เวลาถามเขาแล้วเขาบอกมันหลายจังหวัด แถวนี้ ๆ มานี้หมดว้างั้น แล้วการรักษาตาเราก็ได้บอกกับหมอไว้ คือการเก็บเขานั้น ถ้าไม่เก็บโรงพยาบาลก็ล้มอยู่ไม่ได้ก็ต้องมีการเก็บบ้างพอเยียวยากันไป เพราะฉะนั้นจึงไม่ให้เอาเขาแพงนัก บอกให้เอา

ลดลง สมเครื่องมือนี้เป็นเครื่องมือของพระมาช่วยโลก ส่วนทางโลกจะทำหน้าที่ต่อโลกด้วยกันนั้น ก็แยกให้เพื่อเป็นเครื่องเหยียวยากันไป ไม่งั้นโรงพยาบาลก็ล้ม เราก็อันหนึ่งเป็นเรื่องของพระ เพราะฉะนั้นจึงให้ลดหย่อนลง การรักษาตาไม่ให้เต็มตามอัตราที่เขาเก็บ ให้ลดลง

แต่ถ้ารายได้ไม่มีเงินไม่มีทองอะไรเลย แล้วมารักษา ให้รักษาฟรีเลย เราบอกให้รักษาฟรีไปเลย เขาก็ทำอย่างนั้นเหมือนกันไม่คลาดเคลื่อน ที่มารักษาตาแล้วไม่มีเงินให้รักษาฟรีไปเลย เพราะเราสั่งอย่างนั้น ถ้ามีพอจับพอจ่ายให้กันก็ให้เอาบ้างแต่ไม่มากเกินไป เราบอกว่าให้ลดผิดปรกติ คือลดกว่าปรกติทั้งหลายที่เป็นมา สำหรับตานี้ให้ลด นอกนั้นเราไม่พูดแหละ เราพูดเฉพาะตาเพราะเป็นโรคจำเป็น เพราะฉะนั้นโรงพยาบาลศูนย์อุดรแผนกตานี้จึงมากตลอด ๆ เราก็พอใจนะ นี่ก็เปิดไว้เลย บกพร่องอะไรให้สั่งเลย คือเราไม่ให้นำมาปรึกษาเรา เรื่องของตาแล้วหมอมทราบได้ดี อะไรที่จะสมควรยังไง ให้หมोजัดการเอง เครื่องไม้เครื่องมือนี้เรียกว่าให้ครบบริบูรณ์เลย เครื่องใดไม่ดีควรซ่อมให้รีบซ่อม ถ้าซ่อมไม่ได้ให้รับสั่ง ตกมาแล้วเอาบิลเข้ามาเราจะจ่ายเงิน เขาก็ทำอย่างนั้นตลอดมา

แต่เขาก็เกรงใจเราเหมือนกัน เพราะเราเปิดจริง ๆ ถ้าว่าเปิด ๆ จริง ๆ เราไม่เหมือนใคร นี่เปิดจริง ๆ รับผิดชอบทั้งหลายด้วยความจำเป็นของตา คนตาบอดมีความหมายอะไร หูหนวกยังมองเห็นนะ พิจารณาซิ อวัยวะส่วนต่าง ๆ ตาเป็นสำคัญมาก ขอให้ตาได้เห็นก็เอา ถ้าตาบอดเสียงุ่มง่าม ๆ เหมือนคนตายมีชีวิตอยู่นั้น เราคิดเห็นอย่างนั้นจึงได้ช่วยเติมกำลัง

เรื่องรถที่ตกลงให้โรงพยาบาลแล้วยังไม่ได้มาติดต่อทางนี้ หรือเขาส่งมาแล้วเขาให้นำมาเอาหรือไง ยังไม่เห็น โรงพยาบาลศูนย์อุดรฯ ให้คันหนึ่งนะ มาแล้วหรือ เพิ่งมาวันนี้หรือหรือมาจากโรงพยาบาลศูนย์ เขามาวัดธรรมดาหรือเพิ่งตกมา พอพูดถึงมาแล้วนั้น เมื่อสองสามวันนี้ก็สุราษฎร์ อ.ไชยา สุราษฎร์คันหนึ่ง อันนี้รถพอให้ไปไม่นานก็ถูกรถเขาชนเสียเหล็ก มาขอใหม่เราให้ไปทันทีเลย เพื่อความจำเป็น ส่วนนั้นเขาจะจัดการอะไรก็ตามแล้วแต่คูกรณีของเขา เขาจะพิจารณากันเองใครผิดใครถูกการชนกัน มันก็เป็นเรื่องของเขาเอง เราไม่ไปยุ่ง เราให้เฉพาะที่ว่ารถพังแล้วสั่งมาเลย เมื่อสองสามวันนี้ก็ส่งไปแล้วนะ

อย่างนี้แหละเงินที่น้องทั้งหลาย ดูเอาเห็นอย่างนี้แหละ มาเรื่อย ๆ สำหรับรถยนต์นี้ แหม ร้อยกว่าคันนะไม่ใช่ธรรมดา ร้อยกว่าคันเลยแหละ บางแห่ง ๓ คัน เช่นโรงพยาบาลศูนย์อุดรฯ ก็ดูว่า ๓ คัน เราให้เรื่อยมา บางแห่ง ๒ คัน ส่วนมากจะมีคันเดียว ๆ นอกจากเป็นความจำเป็นเราก็ให้ตามที่จำเป็น อย่างโรงพยาบาลศูนย์มันโรง

พยาบาลใหญ่ เราให้เป็น ๓ คัน จะเป็น ๔ กับคันนี้หรือใจ ลืม ๆ เสีย ๓ คันแน่แล้วมัน อาจจะ ๔ กับคันนี้ก็ได้อีก เพราะให้ไม่หยุด ให้ทุกแห่งทุกหน

นี่แหละเราช่วยโลกคราวนี้เรียกว่า ช่วยเป็นประวัติชีวิตของเรา ช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย ช่วยด้วยความบริสุทธิ์ ที่เราได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบตลอดมา เฉพาะอย่างยิ่งวันที่ ๒ กับที่ว่าวันที่ ๑๕ พฤษภาคม หลังวัดดอยธรรมเจดีย์ นี้ได้ประกาศคำประกาศอันนั้น ก็กับการดำเนินของเราจะเป็นแบบเดียวกันหมด ไม่มีอะไรมาขัดแย้งแข่งตีไปได้เลย ขึ้นชื่อว่ากิเลส ด้วยเหตุนี้เราจึงพอใจทุกอย่าง ใครจะโจมตีขนาดไหนเราจึงไม่สนใจเลย นอกจากวิตกต่อเขาเท่านั้น โจมตีเราที่ทำคุณมหาคุณต่อโลก แล้วก็โจมตีเราด้วยมหาโจรมหาภัย มันจะไปไหนมันก็จะย้อนกลับมาหาโจรมหาภัยนั้นซิ จะเข้าไปโดนมหาคุณได้อย่างไร

เราสร้างแต่ความดีให้โลกเราไม่มีอะไร ความเสียหายไม่มี อันนี้โจมตีเข้าไปมีแต่ความเสียหาย ๆ มันก็สะท้อนเข้ามาหาเจ้าของ เราเลยวิตกว่า เต็มมันจะตกนรก เมืองมนุษย์อีกแล้วตกนรกเมืองผีอีก คน ๆ เต็มมันจะไหวเหอเราว่า เมืองมนุษย์มันหนักเข้า ๆ มันก็เป็นได้นะ นรกเมืองมนุษย์มันอาจเป็นไปได้ต่าง ๆ นรกเมืองผีให้ยมบาลตัดสินเอง นี่แหละเราวิตกวิจารณ์ แทนที่เราจะวิตกวิจารณ์ เลยคิดเรื่องของเราที่เขาโจมตีอย่างนั้นอย่างนี้ มันเข้ากันไม่ได้เลย พุดง่าย ๆ ว่ามัน เข้ากันไม่ได้ สวนทางร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ กับเรา ที่เขาโจมตีอะไร ๆ มานี้มันผิดทั้งเพ ๆ ของเราเป็นสมบูรณ์แบบ ๆ เวลามาโดนกับกำแพงที่สมบูรณ์แบบด้วยความดีทั้งหลายนี้ อันนั้นปลอมสมบูรณ์แบบเหมือนกัน มันก็สะท้อนเข้าไปหาเจ้าของ มันไม่ไปไหนนะมันจะเข้าหาเจ้าของ

นี่แหละที่เราวิตก เพราะเราช่วยโลกเต็มกำลังทุกอย่างแล้ว ถ้าเขียนประวัติของเราที่ช่วยโลกมา ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์มาก็ตามมาจนกระทั่งถึงบัดนี้ ที่เป็นผู้รับมีจุดเดียวคือคนเดียว รับสมบัติส่วนรวมเข้ามาสู่จุดเดี่ยวนี่ มันยอมมีรั้วไหลแตกชิมบ้างเป็นธรรมดา ไม่มากก็น้อย แต่เรานี้บอกไม่มีเลย นั่นฟังซิ เขียนประวัติได้เลยพร้อมกับคำวันที่ ๑๕ กับวันที่ ๒ นี้เข้ากันได้ปิ้งร้อยเปอร์เซ็นต์ นี่แหละที่มาสงเคราะห์โลกทั้งหลายเอาออกมาจากนั้น จึงไม่ผิดเพี้ยนจากกันไปได้เลย ร้อยทั้งร้อย ๆ ไปเลย เราช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่มีอะไรบกพร่องเลยสำหรับเรา

เพราะฉะนั้นเราจึงได้วิตกวิจารณ์กับผู้โจมตี หาแต่เหตุหาแต่เรื่อง หาแต่ความชั่วช้าลามกเข้าตัวเอง แล้วระบาศาดกระจายออกไปหาคนทั้งประเทศอีกด้วย ให้เขาเกิดความเดือดร้อน มันก็จะมีกรรมอีกเหมือนกัน เพราะไปตัมเขานี้ พวกนี้ไปตัมทั้งนั้นนะ ตัมทั้งหมด กองพระกองฆราวาส พระเราเลยไม่เรียกว่าพระแล้วเดี่ยวนี่ เรียกว่า

เปรตว่าผีไป เพราะเราไม่เคยเห็นในศาสนานี้ เราก็มองมาศาสนาอื่นประมาณเท่าไร หลักธรรมวินัยเรียนมาด้วยกัน ๆ กิริยาที่แสดงออกมีอะไรที่เป็นไปตามหลักธรรมหลักวินัย มีตั้งแต่รับบราห্মาฬิน โจมตีละคราวนี้ละ ให้ແหลกແหลวไปหมด ซึ่งก็คือโจมตีเจ้าของนั่นเอง

มันไม่มีแบบแผนของพระนะ พุดออกมาคำใดตั้งหน้าตั้งตามาโกหกปกคลุมประชาชนทั่วประเทศด้วยความหลอกลวงต้มตุ๋น แล้วก็โจมตีทุกแบบทุกฉบับ มีตั้งแต่ความเลวร้ายของพวกนี้ทั้งนั้น แล้วมันจะเอาเครื่องหมายของพระมาจากไหน พระแสดงออกเป็นยังไง นี่แสดงออกให้เห็นต่อหน้าต่อตาแล้ว อันนี้จะว่าไง เราก็มองพระนี่เรียนมาเหมือนกัน ตรงไหนผิดถูกจากหลักธรรมวินัยก็พูดได้ตามนั้น พิจารณาซิ เรื่องราวมันเป็นอย่างนั้น ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้พิจารณาด้วยกัน อย่างอนใจนะ ให้ตั้งหน้าตั้งตา

อย่าไปฟังเสียงเปรตเสียงผี เสียงพินเสียงไฟที่จะมาเผาชาติเผาศาสนาเรานะ เหล่านี้เป็นพินเป็นไฟที่จะมาเผาชาติเผาศาสนาของเราทั้งนั้น ให้ปิด ๆ ทันที้ ให้มีความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน เต็ดทางไหนเต็ด เราเต็ดเพื่อรักษาชาติไทยของเราไม่เป็นไร เอ้า.ข้าศึกศัตรูจะมาแบบไหน เราจะไปแบบไหนรับกัน อย่างนั้นมันถึงถูก จะมาหมอบ ๆ แหมบ ๆ อยู่ในกระดองเหมือนเต่าไม่ได้นะ เราเป็นเจ้าของสมบัติต้องออกหน้าอย่างสง่าผ่าเผย มาแบบไหนเรารับแบบนั้น มันมาแบบไหนเรารับแบบนั้น เขาสอดแทรกเราสอดแทรก การแก้กันต้องเป็นอย่างนั้น ไปหุดหัวอยู่ไม่ได้นะ มันจะมาแบบไหน กลัวมันหาอะไร อันหนึ่งเป็นข้าศึก อันหนึ่งเป็นมหากัณฑ์จะมาปล้นสมบัติของเราทั้งชาติทั้งศาสนา มีมากขนาดไหน เราจะหัวหุดอยู่ในกระดองหมอบเหอ

มันฟังได้เหอ เจ้าของสมบัติหัวหุดอยู่นี้ ให้โจรเข้ามาเหยียบย่ำทำลายซี้รดหัว แล้วก็เอาเนื้อเอาตับเอาปอดเราไปกินเลี้ยงกันนี้ มันดูได้ไหมพิจารณาซิ เมื่อเป็นเช่นนั้น ต้องถึงไหนถึงกัน จึงเรียกว่านักรบ นักต่อสู้เพื่อสมบัติ เพื่อภูษาคูศาสนาของตนเอาไว้ให้จริงถาวร เอาชีวิตเข้าแลกเลย บรรพบุรุษเราเอาชีวิตและเลือดทาแผ่นดินไทยมากี่ครั้งแล้วพิจารณาซิ เป็นยังไงถึงเป็นอย่างนั้น แล้วลูกหลานไทยจะหัวหุดอยู่ในกระดองเหอ เข้ากันได้ไหม พิจารณาซิ เขาเต็ดเราต้องเต็ด มหาโจรเต็ด เจ้าของทรัพย์ก็ต้องเต็ด ไม่เต็ดไม่ทันกัน อย่างนี้ถึงทันกัน เอ้า.มาแบบไหนมาวางั้นเลย ให้มีความสะทกสะท้านไม่มี

เอ้า.แทรกเข้ามาแบบไหน ๆ เราจะตามแก้มันตามแบบนั้นต่อสู้กัน นั่น สวนหมัดกันแบบนั้น อย่างนั้นถึงเรียกว่า ผู้รักษาสมาบัติ เอ้า.แทรกเข้ามาทางนี้แทรกเข้าไปทางนั้นต่อมายาทางนี้ต่อไป นั่นจึงเรียกว่า นักต่อสู้ เหมือนนักมวยขึ้นเวที เขากลัวกันเมื่อไรนักมวย ใครก็จะเอาแต่ชัชชนะ ๆ อันนี้มันเร็วกว่านักมวย คือว่าพวกนี้เป็นมหา

โจรที่จะมาปล้นชาติปล้นศาสนาของชาติไทยเรา ซึ่งคนไทยทั้งประเทศเป็นเจ้าของศาสนา เราจะอ่อนไม่ได้ เต็ดขาดตรงนี้เข้าใจไหม มาแบบไหนให้มาว่าจ้างเลย หรือจะโบกมือนี้ก็โบกมือซิ ถ้าลงได้ขึ้นเป็นนักรบเป็นผู้รักษาสมบัติทั้งชาติทั้งศาสนาด้วยแล้วเราต้องเอาชีวิตเข้าแลกเลย เราจะไปเสียดายชีวิต หมอบให้เขามาขี้นหัว ดูไม่ได้นะ ขอให้หลวงตาตายไปเสียก่อนจึงให้เห็นเรื่องนี้ละ เรื่องที่หมอบให้เขาขี้นหัวนี้ ถ้าหลวงตายังไม่ตายอย่าให้ได้เห็นเลย เข้าใจหรือทุกคน เอาละพอ มันคึกคักขึ้น มันโมโหวะ

วันนี้ค่อยเบาหน่อยนะ เมื่อวานระบมหมดทั้งร่าง ไปไหนไม่ได้เลย นอนแน่น ๆ เมื่อวานนี้ มันระบมไปหมด เหมือนถูกทุบไว้หมดทั้งร่างกายนี้ ข้างในข้างนอกกระดูกเส้นเอ็น พอดตกตอนเย็นมาให้พระมานวดเส้น เอ้า ลองดูซินี้ มันเจ็บระบมไปหมด ที่นี้เอาอำนาจเส้นมันเหนือไม่เหนือ เอ้า.ลองดู ปล่อยเลยฟาดเสียเต็มเหนี่ยว ที่นี้ปวดเนื้อปวดตัวหายหมด เพราะความเจ็บต่อนวดมันหนักกว่า เมื่อคืนค่อยเบาละ เบาหน่อยเมื่อคืน เมื่อเช้านี้เบานิดหน่อย วันนี้รู้สึกค่อยเบา ไข้หวัดใหญ่

โยม เทปวันที่ ๒ พฤษภาคม ของหลวงตาฟังเท่าไร ก็ไม่พอสักที

หลวงตา ก็คิดดูซิ ๕๓ ปี ฟังมาออกวันที่ ๒ ไข้ไหม แล้วแต่เหตุการณ์ พอพูดเรื่องนี้เราก็คิดถึงหลวงปู่แหวนนะ อย่างนั้นแหละ คือมันไม่อดอันตันใจไม่กดไม่ถ่วงไม่ดูดไม่ตึงนะ ธรรมพอดดีเหมือนน้ำในตุ่ม อยู่ในถังใหญ่ ๆ บริสุทธิ์สุดส่วนอยู่นั้น ก็อยู่อย่างนั้น เปิดน้อยออกน้อย เปิดมากออกมาก เปิดหมดถึงฟุ้งที่เดียวออกหมดเลย พอพูดอย่างนี้เราก็คิดถึงหลวงปู่แหวน ท่านก็อยู่กับพวกนั้นแหละ พระก็พระถึงขยะ เราไม่ต้องพูดถึงประชาชนนะ เราพูดถึงพระ พระก็มีแต่พระถึงขยะ ท่านก็อยู่ของท่านไปอย่างนี้แหละ เหมือนหนูหนวกตาบอด

วันนั้นเป็นวันสำคัญ เราเข้า เพราะเราพยายามเข้าถึงสองหนไม่สำเร็จ พอเราเข้ารุม ๆ เลยไม่มีโอกาสจะคุยธรรมกับท่านโดยเฉพาะ คนรออยู่แล้ว อีตาผีมันไม่ยอมให้คนเข้า เข้าใจไหม ถ้าเราไปเขาก็รุมมาก็ได้เข้าร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ ครั้งที่สองก็อีกเหมือนกัน เราเลยไม่ได้พูดธรรมะเฉพาะกับท่าน มีแต่คนรุม ท่านต้อนรับพอสมควร แล้วก็กลับออกมา พอครั้งที่สามนี้ตั้งโปรแกรมใหม่แล้ว คราวนี้เอาละ วันนี้ต้องเอาให้แน่ พอไปถึงปั๊บ เขาเต็มอยู่แล้ว รถที่ไปรอเผื่อรอกทราบ พอเห็นเรามาเข้าก็รุมเข้ามาเขานึกว่าจะได้เฝ้าท่าน คนรู้จักหรือไม่รู้จักเราไม่ทราบ พอเราลงรถเดินมานี้เขาก็เดินมารุมเรา เราก้หันหน้าบอกเขาไปว่า เอาอย่างนี้นะ บอกอย่างนี้เลย

ให้หลวงตาไปหาท่านเสียก่อน ไปหาท่านเรียบร้อย กลับมาแล้วจะให้สัญญาณแล้วค่อยเข้าเฝ้าท่านพร้อมกัน วันนี้ยังงี้ต้องได้เข้ากราบท่านทั่วหน้ากันแหละ ไม่ต้องตกใจนะ แต่ระยะก่อนหน้านี้ให้หลวงตาเข้าไปหาท่านในกุฏิเสียก่อน เวลาออกมาจะให้

สัญญาณแล้วค่อยเข้าพร้อมกัน เข้าใจไหม เข้าใจแล้ว เอ้า.กลับพริบหมดเลย เราก็ด้อมเข้าไปคนเดียว เขากลับหมดเลย ทีนี้พอเข้าไปก็ใส่ผางเลยทางนี้ เข้าเบื้องตันเข้าจุดนี้ ปืบ เราไม่ลืมนะ เข้าปัญหาต้นจุดสำคัญจุดนี้ก่อน ท่านก็ผางออกมา ๑๐ นาที เราเข้าใจหมดแล้ว พอท่านหยุดปืบ ปัญหาเข้าอีกปืบ พอครั้งที่สองนี้เป็นปัญหาสุดยอด พูดให้ตรงศัพท์ตรงแสงก็คือว่า ถ้าไม่รู้ตอบไม่ได้ เอ้า ผู้ถามถ้าไม่รู้ก็ถามไม่ได้ว่างั้นเลย พอปัญหาข้อที่สองผางเข้าไป โอ้ย.ผางออกมาเลยนะ เปรี้ยง ๆ ๆ ไหลตลอดเลย

เหมือนคนทะเลาะกันอยู่ในกุฎิ คนข้างนอกฟังเขาก็จะว่าพระทะเลาะกัน มีแต่เสียงท่านองค์เดียว เปรี้ยง ๆ ๆ ฟุ้ง ๆ ๆ เราก็ตั้งดูนาฬิกาไว้ ปัญหาแรก ๑๐ นาที พอปัญหาที่สองนี้ โถ.ใส่เปรี้ยงนี้ไหลตลอดเลยนะ ฟุ้ง ๆ ๆ เราก็เพลินฟัง พอท่านจบลงอ้าว.ที่พูดมาทั้งหมดนี้ ถ้าท่านมหาเห็นว่าผิดที่ตรงไหน เอ้า.ให้ค้านมา ท่านว่าอย่างนี้เลยนะ กระผมไม่ค้านกระผมหาธรรมะอย่างนี้แหละ เรว่าอย่างนั้น ท่านหัวเราะ ฮ่า ๆ ๆ เราดูนาฬิกา ได้ ๔๕ นาที เร่งตลอดนะครั้งที่สอง ครั้งแรก ๑๐ นาที ครั้งที่สอง ๔๕ นาที โอ้.หมดใส่หมดฟุ้งเลย เปรี้ยง ๆ

ตัวท่านแดงหมดเลยนะ นี่ละพลังของธรรม ถ้ากิเลสมีอยู่ในใจ ตัวแดงนี้เป็นตัวแดงของกิเลส พลังของกิเลสความโมโหโทโส ความเคียดความแค้นความอยากให้อำนาจด้วยอำนาจของกิเลสมันจะตัวแดง เพราะอันนี้เป็นเครื่องมือ กิเลสเป็นเจ้าของที่จะเอาไปใช้ก็ใช้ได้เต็มเหนี่ยวจนขนาดตัวแดงเลย เอ้า.ทีนี้กิเลสพังไปหมดแล้ว ไม่มีกิเลสมาเป็นเจ้าของ ธรรมเป็นเจ้าของที่นี้ ธรรมขั้นแทนที่ป๊อบออกเต็มพลังของธรรมก็ตัวแดงเหมือนกัน เพราะอันนี้เป็นเครื่องมือใช้สับแรงขนาดไหนใช้ฟันแดงโมแรงก็ได้ ใช้ฟันหัวคนแรงก็ได้ใช้ไหม ทีนี้มันพลิกมาทางแดงโมละชิทีนี้ ธรรมฟุ้งนี้ฟันแรง ๆ จนตัวแดงไปหมด

วันนั้น โอ้.ท่านรินเริงบันเทิง จากนั้นเราไม่ลืมนะ อาจารย์องค์นั้นล่ะได้ถามท่านแล้วยัง ได้คุยกันแล้วยัง แล้วอาจารย์องค์นั้นล่ะ ระบุชื่อมาเลยนะ อาจารย์องค์นั้นล่ะ ได้คุยกันแล้วยัง คุยปัญหาอย่างนี้พูดง่าย ๆ เราก็กราบเรียนท่านแบ่งรับแบ่งสู้ พอจากนั้นมาแล้ว โอ้ย.ท่านรินเริงจริง ๆ นะ ตัวแดงหมดเลย หัวเราะฮ่า ๆ ๆ โอ้ย.ขบขันดีแล้วเรารินเริงกับท่าน นี่เรียกว่า ถังน้ำนี้ปิดมาตั้งแต่เมื่อไร ไม่ได้เปิด เพราะน้ำนี้ไม่สมควรที่จะชะล้างสิ่งต่าง ๆ ทั่ว ๆ ไปได้ ต้องสมควรในสิ่งที่เหมาะสมด้วยน้ำประภทนี้ เพราะฉะนั้นน้ำในตุ่มต้องเก็บกักไว้อย่างนั้นแหละ พอวันนั้นพระชู้ต้อเข้าไปไขก๊อกอย่างรุนแรงเสียด้วย ผางออกมาเลย โอ้ย.หัวเราะลั่นเลย ท่านรินเริงบันเทิงวันนั้น

ท่านได้เปิดวันนั้นเท่านั้นละ อยู่มานานเท่าไรท่านไม่ได้เปิด ก็อย่างนั้นแล้ว มันเป็นเอง ไม่สมควรเอาออกอย่างไรก็ไม่ออก เมื่อสมควรจะออก ออกขนาดไหน ออก

เต็มทีก็ผางทันทีเลย ฟุ้งเลย นั่นละธรรมไม่มีกิเลสตัวใดจะมาแฝง กิริยาท่าทางจะเป็นมหาโจรก็ตาม แต่พลังของธรรมล้วน ๆ ที่ออกเยื่อนำทั่วโลกเลย แน่มันติดกัน ถ้าพลังของกิเลสนี้เป็นไฟเผาโลก นั่น มันต่างกันอย่างนั้นนะ เราพูดถึงเรื่องธรรม มีเหมือนไม่มี แต่ถึงกาลเวลาที่มีสิ่งกระทบกันที่ควรจะออกต้อนรับกันหนักเบาอย่างน้อย มันจะออกของมันเอง ๆ อย่างนั้นแหละ เอาละให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com